

6. Kuun hämärässä

San. ja säv. Joel Hallikainen

1. Kat - son kuu - ta mun huo - nees - ta tai - vaal - lain, niin läm - min on heh - ku sen.

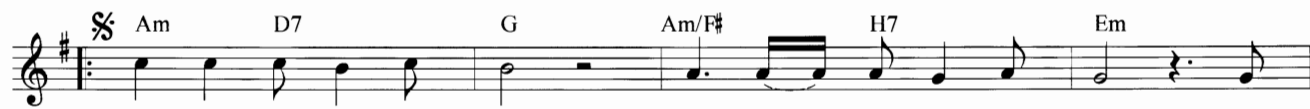
Synk - kä on met - sä, — pi - me - ä vain, kuin va - lo - a a - no - en. —

Nou - se - vat puut, kuin uh - ma - ten, var - jo - jaan an - ta - maan. Tä - tä

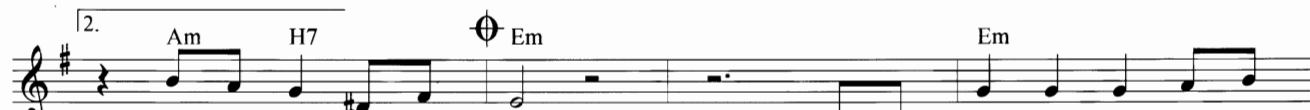
suur - ta ih - met - tä vain het - ki - sen hil - jaa kat - sel - la saan.

Luo - jan kau - nein on työ, kun on — pi - me - ä yö. Sen
Luo - jan luo - ma on tää. Yö pi - an pois hä - vi - ää. Sain

ym - mär - rän täs - sä, kuun hä - mä - räs - sä, hil - jaa sy - lis - sä yön.
rak - kau - den kai - ken, Luo - jal - ta sain sen

lah - jan tään ym - mär - tää. 2. Mi - nä mie - tin mik - si nuo

täh - det on, ja mik - si on tuo kuu, ja mik - si hoh - de

Em Cmaj7 Am A#dim H7 Em
au - rin-gon met-sän taa niin pi - an pai-nau - tuu. Ei mi-kään voi syn - ty - ä

Hm C D7 G G#dim Am /F#
kuol - lak-seen: se lii - an help - po - a ois. On suu - rem - pi tar - koi - tus:

Em Cmaj7 Am H7 Em **§**
vais - to - an sen, kuin vain haih - tu - a pois. _____ *D.S. al Coda*

Em Am Am/F# Em C
tää. Sain rak - kau - den kai - ken, Luo - jal - ta sain sen

Am H7 Em
lah - jan tään ym - mär - tää.